

Отже, слід говорити про великий потенціал розвитку сонячної енергетики в Україні. Українським аграріям розраховувати на фінансову підтримку з боку держави не слід. Як реальні можливості фінансування постають: поступове впровадження альтернативних шляхів енергозбереження, пошук власними силами іноземних інвесторів та користування наданими державою пільгами, передбаченими для «екологічних» користувачів енергії.

Список використаних джерел

1. Белгородский институт альтернативной энергетики. Солнечный батареи. [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://www.altenergoinii.ru/projects/solar_power_plants/
2. Использование солнечной энергии в сельскохозяйственном производстве. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://msd.com.ua/sistemy-solnechnogo-teploi-kladonabzheniya/>
3. Офіційний сайт Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.nerc.gov.ua/index.php?id=9416>
4. Сонячна енергетика: нерозкритий потенціал. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://politiko.ua/blogpost93234>

Москаленко М. В.,
науковий керівник — **Дядько Е. А.,** к.е.н., доцент,
Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля,
м. Дніпропетровськ

ПЕРСПЕКТИВИ ТА РИЗИКИ ДЛЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ В РАЗІ ПРИЄДНАННЯ ДО ЄС

На думку деяких експертів, за умови підписання Угоди про асоціацію з ЄС аграрії виграють. Угодою передбачається можливість безмитного постачання в ЄС сирів, плодоовочевої продукції, масел і шротів і значної кількості інших видів сільськогосподарської продукції. Це дозволить аграріям додатково диверсифікувати ринки збуту та додасть стимули для подальшого розвитку галузей АПК України. Також Україна залишила за собою можливість захисту внутрішнього ринку за найкритичнішими товарними позиціями, такими як свинина, цукор, окремі молочні продукти, шляхом застосування імпорتنих квот та/або лише часткового зниження діючих імпорتنих мит [1].

У професійних асоціаціях зазначають, що із загального експорту аграрної продукції в обсязі 18 млрд дол. США до країн ЄС було експортовано продукції на суму 4,8 млрд дол. США або 27 % від усього експорту. За даними аналітиків, потенціал збільшення агроекспорту в ЄС у разі підписання угоди про вільну торгівлю складатиме щонайменше 1–1,2 млрд дол. США.

Вихід на європейські ринки також сприятиме маркетингу української сільськогосподарської та харчової продукції на ринках третіх країн.

У першу чергу йдеться про умови поставок українського м'яса: свинини та птиці. Українські товаровиробники вже пройшли всі стандарти і погодили якість своєї продукції, тобто можуть поставляти її безпосередньо в роздрібні мережі. Згідно з квотами, Україна може поставити м'яса птиці на рівні 40 тис. т на рік, що стосується квоти на свинину — там також до 40 тис. т. Тут мова йде про перші роки, потім квоти можуть переглядатися.

Що стосується зерна, то квоти незначні, десь на рівні 150 тис. т, по ячменю — 350 тис. т, по кукурудзі — 650 тис. т. Згідно розміру квоти ми можемо поставляти продукцію з нульовим митом. Все інше буде обкладатися додатковими митами, і відповідно це буде зменшувати конкурентоспроможність продукції, що поставляється. Але це не говорить про те, що ми не зможемо поставляти більше, ніж квота [2].

Єврокомісія має положення, в якому було визначено, що в перші роки членства діюча в ЄС система доплат сільським виробникам не поширюватиметься на новоприйняті в Євросоюз країни. Але Україна не може поки що своїм сільгоспвиробникам виділити такі ж субсидії. Отже, європейська продукція буде дешевше.

Також треба звернути увагу на технічного роду стандарти та різне регулювання — фітосанітарне тощо. Тому що з'ясується, що так, у Європу ввозити можна, але тільки в тому випадку, якщо це буде зроблено на європейському обладнанні, за європейською ліцензією тощо.

Наприклад, Директива ради ЄС по загальному каталогу сортів сільськогосподарських рослин визначає, що можливо вирощувати на українських чорноземах, що може продаватися, а що підлягає забороні. А також: Директива Єврокомісії, що висловлює деталізовані правила впровадження Регламенту про виробництво продуктів; Директива, яка стосується ринку сортів яєць та пташенят домашньої птиці; Регламент ради ЄС з організації сільськогосподарських ринків і норми для певних сільськогосподарських продуктів тощо.

Найкраще, що може стимулювати розвиток галузі в разі, якщо асоціація буде підписана, це те, що без всякого мита в Україну можуть прийти технології, обладнання і техніка. Саме цього чекають аграрії.

А що стосується зернових, то навіть зараз, ще нічого не підписавши, Україна за підсумками минулого року є номером один з експорту в ЄС зернових та олійних культур. І цей обсяг дорівнює 10 млн т, він набагато більше, ніж будь-які квоти, які виділяються. А за рахунок безмитного експорту зерна в ЄС у рамках розширених квот аграрії можуть додатково отримати зростання доходів у сумі близько 180 млн євро щорічно [1].

Список використаних джерел

1. Соглашение об ассоциации с ЕС является уникальным шансом — обращение аграриев Украины [Електронний ресурс]. — Режим доступу : URL : http://www.ukrinform.ua/rus/news/soglashenie_ob_assotsiatsii_s_es_yavlyaetsya_unikalnim_shansom__obrashchenie_agrariyev_ukraini1585416
2. Ассоциация с ЕС: разницы от снижения пошлин украинские аграрии не почувствуют — Новости — Эксклюзив — Голос Столицы 106FM. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : URL : http://newsradio.com.ua/rus/2013_11_13/Associacija-s-ES-raznici-ot-snizhenija-poshlin-ukrainskie-agrarii-ne-pochuvstvujut/

Олексин О. П.,
науковий керівник — **Юрченко Н. Б.,** к.е.н., доцент,
Інститут економіки та управління
у нафтогазовому комплексі, м. Івано-Франківськ

РОЗВИТОК АГРОПРОМИСЛОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ В УКРАЇНІ

Основною передумовою формування конкурентоспроможного агропромислового комплексу (АПК) є розвиток агропромислової інтеграції. Актуальність теми обумовлена виходом на вітчизняний аграрний ринок транснаціональних корпорацій, що зумовлює необхідність інтеграції для підтримання конкурентної боротьби. Агропромислова інтеграція це розвиток виробничих і економічних зв'язків між галузями і підприємствами агропромислового комплексу. Вагомий внесок у вивчення проблеми агропромислової інтеграції зробили науковці-економісти В. І. Андрійчук, О. П. Гоголя, В. Н. Нелепа, В. М. Яценко, Л. Л. Мельник,